

league-en¹⁴ át üldözték, míg az éjszaka beköszönte visszatérésre és sátraik megkeresésére nem kényszerítette őket. Másnap reggel Berwick városának és várának lakói megadták magukat Anglia királyának.

Ebben a csatában skót oldalon hét earl, huszonöt zászlósúr és negyvenhét lovag halt meg, s ezen kívül még sokan zuhantak a sziklák-ról a tengerbe. Néhányukat sikerült elfogni, de sokan elmenekültek. Anglia királya megparancsolta, hogy az earlok és a többi vezetők holttesteit megszentelt földbe temessék. Az egész öldöklésben az angol seregnek csak egy lovagját és egyetlen esquire-jét ölték meg, s csak néhány gyalogos esett el.

**Edward Balliol hűbéri esküt tesz III. Edwardnak,
s a Skót-Alföld nagy részét átengedi neki (1334)
(Részlet a Lanercosti krónikából)**

A hónap (június) 19. napján, azaz a Szent Mártírok, Gervase és Prothasius ünnepén Skócia királya Newcastle-upon-Tyne-ba érkezett. Elkísérték őt Atholl, Dunbar, Mar és Buchan earljei. Két angol, négy skót earl, az érsek, a püspökök, a világiak és egyháziak szinte megszámlálhatatlan sokaságának jelenlétében Edward de Balliol, Skócia királya letette a hűségesküt az én uramnak, harmadik Edwardnak, Anglia királyának, s megkapta tőle, mint legfőbb Úrtól, örököseitől és utódaitól a Skót Királyság birtokának királyi jogát örök időkre. S mivelhogy Anglia királya segítette őt Skócia királyságának meghódításában és birtklásában – melyből a skótok korábban egy időre kúzték – s nagy anyagi segítséget adott, ezért Skócia királya átengedett neki öt tartományt, melyek legközelebb estek az angol határhoz, vagyis Berwick és Roxburgh vidékét, Peeblest és Dumfries-t, Haddington városát, Jedburgh városát, annak várával, Selkirk erdeit, Ettrichtet és Jedworth-t; így mindezeket

¹⁴ 1 league = 3 angol mérföld = 4,828 km.

különválasztották a skót koronától és örök időkre Anglia koronájához csatolták.¹⁵

Ennek következtében a Skót-tengernek ezen az oldalán semmi sem maradt a Skót Királyságé, csak a másik öt tartomány, azaz Ayr, Dumbarton, Lanark, Stirling, és Wigtown Galloway-ben, a Cree folyón túl.

Mindezen fent említett dolgokat nyilvánosan írott esküvel, elegendő tanú jelenlétében szentesítették, s miután mindezeket megfelelően elintézték a király (ti. III. Edward) vissztért Angliába.

¹⁵ Valójában Edinburgh-t és Linlithgow-t is át kellett adni.